

Inclusió, així no!

Catalunya és un país de publicistes, capaços de crear eslògans i anuncis que perduren en el temps. Deu ser per això que no ens ha de sorprendre que certes frases (algunes d'autoria desconeguda) transcendeixin les ideologies, les persones i el temps. Un d'aquest que s'han popularitzat (tot i que amb uns resultats objectivament dolents pel país) és el famós "Renovables, així no!", esmentat en qualsevol protesta relacionada amb la construcció de parcs eòlics o fotovoltaics. S'ha de reconèixer que ha tingut uns resultats molt potents: ha ajudat a convertir Catalunya en l'aneguet lleig de les renovables en l'àmbit estatal i europeu, tot mantenint l'última posició pel que fa als rànquings de la transició energètica (òbviament, amb la inestimable ajuda i incompetència dels diferents governs catalans).

Però bé, sense pagar drets d'autor, m'atreveixo a reescriure l'eslògan: Inclusió, així no! L'inici de curs ha portat un debat sobre l'escola inclusiva, objectiu prioritari i necessari per al país, però on el departament d'educació, com ja ens té acostumats, i més des de l'inefable Cambray, fa trapes i reparteix tota la pressió sobre els docents, les famílies i els estudiants. Una veritable escola inclusiva és inviable si Educació continua reduint el pressupost. A més, i com ja va sent norma, no tenen ni la dignitat d'admetre la retallada sinó que parlen de "redistribució" i òbviament, juguen amb les xifres tot venent que no hi havia hagut mai tants alumnes atesos. I per paradoxal que sembli tot plegat, hem d'observar com la responsable surt a la televisió a explicar com el pressupost s'ha esgotat i alhora, es segueixen regalant vals de compra de vots... perdó, de compra de material escolar, de manera general, tot fent contents a amics cooperatius.

Els que coneixem les aules, sabem que sense recursos és inviable fer classes de qualitat amb alumnes amb necessitats divergents; ni ells ni els alumnes que en podríem dir ordinaris reben l'educació que es mereixen i tota la feina s'escola pel forat de la porta tot acabant amb la paciència de tots plegats. La Conselleria d'Educació fa temps que navega sense rumb, només preocupada pels titulars, sense entrar a fons en cap tema, tan sols fent canvis cosmètics. Tenim el repte de racionalitzar el calendari escolar, millorar la formació docent, potenciar la presència de la llengua pròpia de Catalunya i assegurar-ne la correcta implantació en les aules, crear una escola inclusiva real... Però la consellera i els seus amics només volen col·locar pedaços sense sentir cap veu discrepant ni fer mai autocrítica. Els docents seguirem al peu del canó i intentant aguantar aquest sistema ineficaç i que cada any reporta més neguits i forats. Però pot ser que ens atrevim a aixecar la veu i també puguem cridar que així, no!